

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 2. Figmentum votatoris de membris subalternis exploditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Abbatem, à seipſo tanquam Archiepiſcopo, diſtinctè per Procuratores à ſe conſtitutos de feudis Regalibuſque Maximiniani Imperatoris nomine inueſtiri curauerit, qua de re extant acta ſignata ſub Num. 56.

Ex quo probatur eorundem ſtatuum diſtinctio, ac quod alter in altero non comprehendatur aut ſubiiciatur, neque quod alter ſit alterius membrum vel prædium, ſed hoc non minus, quàm iſtud in ſua membri Imperialiſ natura, qualitate ac ſubſtantia conſiſtens.

*Art. 2. Figmentum votatoris de membris ſubalternis
exploditur.*

EX dictis pariter reſellitur illud, non minus inſipidè in eodem voto quaſitum eſtugium, quod quidem membrum Imperij ſit, ſed ſubalternum aut mediatum, ex quo in effectu ſequeretur, quemlibet Archiepiſcopatus ſubditum ac incolam, quodlibet caſtrum, prædium, curiam, villam, membrum eſſe Imperii, quo nihil dici poteſt inſultius.

Et abſonum eſt, non ſolum ab Imperii ſtylo, in quo ægrè reperies de mediatis, quod ais, membris, ſermonem vel ſcripturam exiſtere, aut ſubiectam aliquam alicuius ſtatus particulam nomine Imperii membri præſertim cum epitheto *Inſignis* appellari. Idque minus in Imperatorum Imperique conſtitutionibus, Diplomatiſ ac placitiſ, vel in Principum Imperii inter ſe tractatibus aut negotiis, quibus perſonarum ditionum, ordinumve ſtatuum, qualitatem, diſtinctionem indicare ac exprimere intendunt, in quibus ſanè, ſi vllibi, vſquam, verba iſta in propriiſſimo ſignificatu circumſpectè vſurpantur.

Sed & ab omni ratione ſiue naturali, ſiue Ciuili, aut politicâ id alienum eſt.

Si quidem, vt in naturali corpore, ita & in politico, non omniſ particula corporiſ dicitur membrum, ſed illud, per quod diuerſo & proprio officio corpus mouetur aut iuuatur, vt oculo ad viſum, pedibus ad progreſſum, auribus ad auditum, manibus ad palpatum, naribus ad odoratum, lingua ad ſermonem. *Didac. Couar. relect. Clement. ſi ſurioſus de homicid. part. 3. de delinquentibus ignoranter num. 8.*

Membrum corporiſ particula eſt, quæ circumſcriptionem habet propriam, nec omnino alijs coniuncta eſt. *Idem ibid.*

Membra omnia diſtinctam operationem habent. *Ibid.*

Ideo non eſt membri abſciſſio, cum auricula abſcinditur, quia illa cartilago quæ circa aurem eſt, dicitur potiùs ad ornatum & tutelam auris (quæ membrum eſt) quàm ad particulare corporiſ obſequium pertinet. *Idem ibid.*

Pariterque, non eſt membri abſciſſio, cum digitus abſcinditur, quia digitus membrum non eſt, *ibid.* cum ijs, quos paſſim citat, Ariſtotele, Galenò, S. Paulo, Bart. Bald. *Idem ait Iulius Clar. ſentent. lib. 5. §. final. quæſt. 69. verſicul. item quæro. Card. Tuſchus verb. membrum, concl. 185.*

Reſpice Diploma Maximiliani I. in libello inſertum lit. Z. n. 2. notatum, in illo non aliter vocatur Eccleſia Treuirenſiſ, quàm *inſigne Imperij membrum*, eodem modo, quo Maximinianum Monafterium nominatur.

Digniora quidem alia alijs ſunt, vt & in corpore humano, ſed tamen omnia ſunt membra ad compoſitionem Imperij per ſe ac proprio quodammodo, pondere & iure concurrentia.

Sed neque ignobile ſunt membrum, Maximiniani, nec fruſtra, *Inſignis*, epitheto decorantur, illuſtre ſanè eſt ac Venerandum in Imperio Cænobium,

totius Germaniæ ac penè occidentis antiquissimum, multis Prælati in Sanctorum numerum relatis clarum, Imperatorum, Regum ac Principum fundatione, donationibus, tractatibus, sanctionibus, Authoritatibus stabilitum, proprio ac peculiari officii ac muneris titulo in Imperio insignitum, vt hætenus suis locis particularius deductum est.

*Art. 3. Dum voti auctor aliud simile effugium molitur,
in contradictiones impingit.*

Fatetur auctor voti luce clarius constare Abbatiam Maximinianam privilegium habere, ne cui in perpetuum subfit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis: ita enim loquitur: *Huic accedit, quod ex exemplis privilegiorum ab Abbate productorum, & ab Imperatoribus confirmatorum luce clarius constat datum Monasterio privilegium, ne cui in perpetuum subfit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis hæc votum.*

Rês clara est, & patet dispositionis manifestæ sensus; & tamen euitabit voti auctor si possit lucis meridianæ diem, & subtili ingenio noctem soli offundet, passus hîc pressus est, vrget, effugiet tamen, hæc nempe orbita.

Non est, inquit, sub alterius potestate, qui est sub potestate Vicarij Imperatoris, qui ipsius est loco, ita vt Abbas dicere possit: sum sub Imperatore, sed Archiepiscopus est mihi locus eius; ingeniosa inuentio!

Itaque si potestas Vicarij non est alterius, quàm Imperatoris potestas, Ergo potestas Vicarij, non est Archiepiscopi potestas, quia Archiepiscopus alius est ab Imperatore.

Item si Monasterium subesset Archiepiscopo, vt Archiepiscopo, siue Archiepiscopatus Iuri, subesset alteri quàm Imperatori, Ergo non subest Archiepiscopo, cum subesse non possit alteri quàm Imperatori.

Item, Imperatoris Vicarius potestate (vt dicit votum) idem est quod Imperator, sed Archiepiscopus quàm Archiepiscopus non est idem potestate quod Imperator, Ergo Archiepiscopus quàm Archiepiscopus non est Imperatoris Vicarius: Itaque vt talis, non habet potestatem in Monasterium.

Quid cuniculos inuestigas? Quid te torques vellicando, trahendo, inferendo, conijciendo, diuinando? Quid de feudis, subfeudis, de dominijs vtilibus, de Vicariatibus, vicem gerentibus, præidentijs chimæras aut hippocentauros compingis? volita pro libitu per vacuum illud ac inane fictionum, teneris isto fune, per quem volens nolens retraheris ad hunc inuitabilem scopum, quod alterius potestati subdi non debeant, nec possint Maximiniani.

Ergo neque per Vicariatus officijue vllius impetrationem, neque per feudalis vllius Iuris translationem, neque per vllius Imperij Iurisdictionisue traditionem, neque vilo alio pacto, modo, aut medio effici potest, vt Archiepiscoporum potestati subiiciantur: cum, siue hoc, siue illo modo subiiciantur, verum esset quod alterius, quam Imperatorum potestati subderentur, contra eorum ius illud iustitiamque manifestam.

Ac sanè cum effugium illud in voto adinuentum perpendimus, admirari contingit, quid non in humanas mentes irrepit.

Voti propositum ac intentio est, in toto suo discursu tueri ac stabilire Maximinianos esse sub alio, quam Imperatore, nempe sub Ecclesia Archiepiscopoque Treuirensi, ad hoc, ecce medium; Non est, inquit, sub alterius quàm Impe-